

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 27 września 1923 r.

**o przedmiocie wynagrodzenia godzinowego
drużyn parowozowych za czas spędzony w służ-
bie na parowozie.**

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu pracowników kolei państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 430) zarządza się co następuje:

§ 1. Drużyny parowozowe otrzymują na pokrycie wydatków zwiększonych wskutek pełnienia

służby na parowozie, względnie jako dodatek za czas spędzony w tej służbie należności godzinowe w stosunku do godzin rzeczywistej pracy.

§ 2. Podstawę do obliczenia należności godzinowych stanowią zapiski w marszrutach, książeczkach pracy przetokowej oraz pokwitowania za przecaczanie, rezerwę i pogotowie, przewidziane w odpowiednich przepisach i instrukcjach. Zapiski te mają być prowadzone dokładnie z podaniem początku i końca każdej czynności służbowej i winny być z każdego okresu nieprzerwanej pracy poświadczone przez odpowiednie organy urzędowe. Za stwierdzone nadużycia przy prowadzeniu zapisków pracownicy pociągnięci będą do odpowiedzialności, a nadto zakwestjonowana kwota potrącona im zostanie z uposażenia.

Przy obliczaniu należności godzinowych czas pracy poniżej 15 minut nie bierze się w rachubę zaś ponad 15 minut zaokrągla się do pół godziny, a ponad 45 minut do jednej godziny.

§ 3. Należności godzinowe są następujące:

A. Za czas spędzony w drodze na parowozie:

otrzymuje

	od 1/2 1923	od 1/3 1923	od 1/4 1923	od 1/5 1923	od 1/6 1923	od 1/7 1923
	M a r e k					
maszynista	60	96	120	132	150	210
pom. maszynisty	48	76	95	105	120	168
palacz	40	64	80	88	100	140

Należność tę wypłaca się za cały czas spędzony w drodze na parowozie, licząc od chwili objęcia parowozu przez drużynę, aż do oddania parowozu do parowozowni, względnie do chwili przybycia pociągu (parowozu) do stacji krańcowej. Do opłaty za czas spędzony przy przyjmowaniu i zdawaniu parowozu w parowozowni głównej zalicza się całkowity czas służby, ustalony podług miejscowych warunków w poszczególnych Dyrekcjach kolei dla każdej parowozowni.

W wypadku, kiedy drużyna składa się tylko z dwóch osób, a mianowicie z maszynisty i palacza, otrzymuje palacz, jeśli złożył już przepisany egzamin, lub pełni czynności pomocnika maszynisty, wynagrodzenie godzinowe, przewidziane dla pomocnika.

Drużyny, obsługujące czynne parowozy pomocnicze (podwójna trakcja), korzystają z należności godzinowych na równi z drużynami parowozów czołowych.

W tym samym wymiarze otrzymują godzinowe:

- drużyny parowozowe, obsługujące luźne parowozy, kursujące w pojedynczej lub podwójnej trakcji,
- drużyny parowozowe za przetaczanie (manewrowanie), wykonane parowozem od pociągu, niezależnie od stacji, na jakiej przetaczanie się odbyło,
- drużyny konwojujące zimne parowozy,
- drużyny jadące na parowozie lub w wagonie ze stałego miejsca służbowego celem objęcia służby w jakimkolwiek punkcie linii lub z powrotem po oddaniu służby, jednak tylko w połowie godzin rzeczywistej jazdy.

B. Za czas przetaczania parowozem:

otrzymuje

	od 1/2 1923	od 1/3 1923	od 1/4 1923	od 1/5 1923	od 1/6 1923	od 1/7 1923
	M a r e k					
maszynista	48	76	95	105	120	168
pom. maszynisty						
i palacz	35	56	70	77	88	123

Należności te wypłaca się za cały czas trwania przetaczania, licząc od chwili przyjęcia parowozu przez drużynę parowozową do chwili oddania parowozu do parowozowni, względnie zdania następnej drużynie.

Należności zaliczać należy za przetaczanie dokonywane na stacji lub w obrębie torów trakcyjnych, warsztatowych, magazynowych i t. p. jakoteż na stacjach sąsiednich, z wyjątkiem przetaczania na stacjach zamiejscowych co do których obowiązuje godzinowe, wymienione w § 3 punkt A, b).

C. Za czas pogotowia i postoju na stacjach parowozowni głównych i zwrotnych:

otrzymuje

	od 1/2 1923	od 1/3 1923	od 1/4 1923	od 1/5 1923	od 1/6 1923	od 1/7 1923
	M a r e k					
maszynista	40	64	80	88	100	140
pom. maszynisty						
i palacz	30	48	60	66	75	105

Należności te wypłaca się za czas spędzony w parowozowni głównej w pogotowiu i rezerwie, i za czas postoju w parowozowni zwrotnej powyżej 3 godzin aż do 24 godzin, licząc od chwili przyjazdu pociągu (parowozu) do stacji zwrotnej.

Czas postoju w parowozowni zwrotnej do 3 godzin, licząc od chwili przybycia pociągu (parowozu) wynagradza się według stawek pod A).

Po 24 godzinach pobytu w parowozowni zwrotnej otrzymują drużyny parowozowe, zamiast wynagrodzenia godzinowego, normalne djety.

Za czas służby przy pociągach gospodarczych otrzymują drużyny parowozowe, o ile pociąg pracuje na stacji lub między sąsiednimi stacjami jednego węzła, wynagrodzenie godzinowe według stawek pod B), o ile zaś pociąg gospodarczy pracuje na linii według stawek pod A).

§ 4. Na czas pobierania dodatku drożynianego otrzymywać będą drużyny parowozowe uzupełnienie wynagrodzenia godzinowego, wymienionego w § 3 pkt. A), B) i C).

Uzupełnienie to oblicza się od 1 lutego 1923 r. według mnożnika ustalonego dla miejscowości zaliczonych do II klasy dodatku drożynianego, zaś od 1 kwietnia 1923 r. według mnożnika ustalonego dla miejscowości zaliczonych do I klasy dodatku drożynianego (załącznik 1, 2, 3, 4, 5, 6).

§ 5. W razie delegacji poza okręg siedziby służbowej trwającej dłużej niż 3 dni drużyny parowozowe otrzymują oprócz przypadających należności godzinowych za czas pracy na parowozie, normalne djety, zmniejszone o 25% za cały czas pobytu na innej stacji, licząc od dnia wyjazdu, aż do czasu powrotu do siedziby służbowej.

Przy delegacjach poniżej 3 dni djet tych nie zalicza się.

§ 6. Za czas służby na parowozach ponad 200 godzin miesięcznie, obliczonych według współczynnika 1, otrzymują drużyny parowozowe wynagrodzenie dodatkowe, a mianowicie za 50 pierwszych godzin ponad powyższy wymiar 200 godzin, w wysokości 125%, a przy dalszych godzinach w wysokości 150% wynagrodzenia godzinowego wraz z odpowiednim uzupełnieniem.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 października 1920 r. w sprawie wynagrodzenia godzinowego dla drużyn parowozowych za czas spędzony w służbie przy parowozie (Dz. U. R. P. № 99, poz. 660) wraz z późniejszymi zmianami.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Załącznik 1 do § 4 rozp. Rady
Min. z d. 27 września 1923 r., ogłoszonego
w Dz. U. R. P. № 110 poz. 872

Tabela godzinowego drużyn konduktorskich ważna od 1 lutego 1923 r.

	Stawka godzinowego mk.	Uzupełnienie 1530%	Razem mk.
A. Za czas służby przy pociągach:			
dla kierownika pociągu	40	612	685
„ konduktora bagażowego . . .	35	535	570
„ konduktora i hamulcowego . .	30	459	490
B. Za czas służbowego przygotowania:			
dla kierownika pociągu i konduktora bagażowego . .	16	244	260
„ konduktora i hamulcowego . .	14	214	230

Wynikające z obliczenia jednostki mk. poniżej 5 mk. zaokrąglą się na 5 mk., zaś od 5 mk. wzwyż na pełną dziesiątkę mk.

Załącznik 2 do § 4 rozp. Rady
Min. z d. 27 września 1923 r., ogłoszonego
w Dz. U. R. P. № 110 poz. 872.

Tabela godzinowego drużyn konduktorskich ważna od 1 marca 1923 r.

	Stawka godzinowego mk.	Uzupełnienie 1530%	Razem mk.
A. Za czas służby przy pociągach:			
dla kierownika pociągu	76	1162	1240
„ konduktora bagażowego . . .	64	979	1045
„ konduktora i hamulcowego . .	56	856	915
B. Za czas służbowego przygotowania:			
dla kierownika pociągu i konduktora bagażowego . .	40	612	655
„ konduktora i hamulcowego . .	35	535	570

Wynikające z obliczenia jednostki mk. poniżej 5 mk. zaokrąglą się na 5 mk., zaś od 5 mk. wzwyż na pełną dziesiątkę mk.

Załącznik 3 do § 4 rozp. Rady
Min. z d. 27 września 1923 r., ogłoszonego
w Dz. U. R. P. № 110 poz. 872.

Tabela godzinowego drużyn konduktorskich ważna od 1 kwietnia 1923 r.

	Stawka mk.	Uzupełnienie 1700%	Razem mk.
A. Za czas służby przy pociągach:			
dla kierownika pociągu	95	1615	1710
„ konduktora bagażowego . . .	80	1360	1440
„ konduktora i hamulcowego . .	70	1190	1260
B. Za czas służbowego przygotowania:			
dla kierownika pociągu i konduktora bagażowego . .	50	850	900
„ konduktora i hamulcowego . .	45	765	810

Wynikające z obliczenia jednostki mk. poniżej 5 mk. zaokrąglą się na 5 mk., zaś od 5 mk. wzwyż na pełną dziesiątkę mk.

Załącznik 4 do § 4 rozp. Rady
Min. z d. 27 września 1923 r., ogłoszo-
nego w Dz. U. R. P. № 110 poz. 872.

Tabela godzinowego drużyn konduktorskich ważna
od 1 maja 1923 r.

	Stawka mk.	Uzupel- nienie 1700‰	Razem mk.
A. Za czas służby przy pociągach:			
dla kierownika pociągu	105	1785	1890
„ konduktora бага- żowego	88	1496	1585
„ konduktora i hamul- cowego	77	1309	1390
B. Za czas służbowego pogotowia:			
dla kierownika pociągu i konduktora бага- żowego	55	935	990
„ konduktora i hamul- cowego	50	850	900

Wynikające z obliczenia jednostki mk. po-
niżej 5 mk. zaokrągla się na 5 mk., zaś od
5 mk. wzwyż na pełną dziesiątkę mk.

Załącznik 5 do § 4 rozp. Rady
Min. z dnia 27 września 1923 r. ogłoszo-
nego w Dz. U. R. P. № 110 poz. 872.

Tabela godzinowego drużyn konduktorskich ważna
od 1 czerwca 1923 r.

	Stawka mk.	Uzupel- nienie 1700‰	Razem mk.
A. Za czas służby przy pociągach:			
dla kierownika pociągu	120	2040	2160
„ konduktora бага- żowego	100	1700	1800
„ konduktora i hamul- cowego	88	1496	1585
B. Za czas służbowego pogotowia:			
dla kierownika pociągu i konduktora бага- żowego	65	1105	1170
„ konduktora i hamul- cowego	55	935	990

Wynikające z obliczenia jednostki mk. po-
niżej 5 mk. zaokrągla się na 5 mk., zaś od
5 mk. wzwyż na pełną dziesiątkę marek.

Załącznik 6 do § 4 rozp. Rady
Min. z dnia 27 września 1923 r. ogłoszo-
nego w Dz. U. R. P. № 110 poz. 872.

Tabela godzinowego drużyn konduktorskich ważna
cd 1 lipca 1923 r.

	Stawka mk.	Uzupel- nienie 1700‰	Razem mk.
A. Za czas służby przy pociągach:			
dla kierownika pociągu	168	2856	3020
„ konduktora бага- żowego	140	2380	2520
„ konduktora i hamul- cowego	123	2091	2210
B. Za czas służbowego pogotowia:			
dla kierownika pociągu i konduktora бага- żowego	91	1547	1640
„ konduktora i hamul- cowego	77	1309	1390

Wynikające z obliczenia jednostki mk. po-
niżej 5 mk. nie wchodzi w rachubę, zaś od 5 mk.
wzwyż zaokrągla się na pełną dziesiątkę mk.

„Sprostowanie. Tabele godzinowego drużyn pa-
rowozowych, odnoszące się do niniejszego rozporzą-
dzenia, ogłoszone zostały w Dzienniku Ustaw R. P.
№ 110, jako załączniki 1—6 do rozporządzenia Rady
Ministrów z dnia 27 września 1923 r. poz. 872.”